

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy M. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o składki

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 14 czerwca 2012r. **nr** RKS (...)

z dnia 29 listopada 2012r. **nr** RKS (...)

z dnia 16 marca 2015r. **nr** RKS (...)

1. oddala odwołanie od decyzji z dnia 16 marca 2015 roku;
2. umarza postępowanie w części dotyczącej należności z tytułu składek:
  - a. na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2000 roku do marca 2011 roku ponad kwotę 69.820,64 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset dwadzieścia złotych sześćdziesiąt cztery grosze);
  - b. na ubezpieczenia zdrowotne za okres od kwietnia 2002 roku do grudnia 2007 roku ponad kwotę 10.403,36 zł (dziesięć tysięcy czterysta trzy złote trzydzieści sześć groszy);
  - c. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od listopada 2000 roku do listopada 2010 roku ponad kwotę 6.070,67 zł (sześć tysięcy siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt siedem groszy);
3. zasądza od M. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 2664 zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Teresa Kalinka

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. określił zadłużenie z tytułu składek obciążające M. K. .Organ rentowy stwierdził, że na dzień 14 czerwca 2012 roku zadłużenie z tytułu składek wynosi 97 731,60 zł w tym na:

1. ubezpieczenia społeczne w kwocie 76 653 zł 58 gr,
2. na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 14 700 573 zł 16 gr,
3. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwocie 6501 zł 89 gr.

Jako podstawę prawną wydanej decyzji organ rentowy wskazał art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października w 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 32 i art. 47 ust. 1 tej ustawy. Organ rentowy zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w dniu 20 kwietnia 2012 roku w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wezwał M. K. do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone 20.06.2012 roku i na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wydano zaskarżoną decyzję.

Dnia 29 listopada 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał kolejną decyzję, w której zweryfikował należności określone w decyzji z dnia 14 czerwca 2012 roku.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej uchylenia bowiem składki objęte zaskarżoną decyzją co znacznej części przedawnione, jak i wyliczone od nich odsetki, a nadto wcześniej składki zostały uregulowane przez skarżącego. Domagał się zmiany zaskarżonej decyzji z powodu przedawnienia, wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Zdaniem odwołującego część składek jak i odsetek za zwłokę uległo przedawnieniu, bowiem do końca 2011 roku obowiązywał okres przedawnienia składek ZUS wynoszący 10 lat . Od stycznia 2012 roku okres przedawnienia wynosi 5 lat licząc od dnia w którym składki stały się wymagalne , a jeśli składki stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2012 roku na dzień dzisiejszy są przedawnione i nie mogą być przymusowo dochodzone zgodnie z regułami prawa cywilnego. Wraz z przedawnieniem składek przedawnieniu ulegają i ulegały w niniejszej sprawie odsetki od należności z tytułu składek. Organ rentowy nie podjął czynności egzekucyjnych zmierzających do wyegzekwowania świadczeń wyszczególnionych w zaskarżonych decyzjach, nie miały miejsca żadne Inne okoliczności, które mogłyby spowodować przerwanie biegu przedawnienia lub zawieszenie okresu jego trwania.

Odnośnie składek na (...) należnych za okres od czerwca 2007 roku do lutego 2009 roku w oraz składki za listopad 2010 roku odwołujący podniósł zarzut spełnienia świadczeń w tym zakresie w terminach płatności.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W zwrócił uwagę na to że zaskarżone decyzje dotyczą określenia kwotowo wysokości zadłużenia płatnika w związku z nieuregulowaniem w ustawowym terminie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

W ocenie organu rentowego do badania upływu terminu przedawnienia należy stosować przepis art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w zgodnie z którym należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie pięciu lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Odwołujący pominął zupełnie przepisy przejściowe zawarte w ustawie z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli przedsiębiorców Zgodnie z art. 27 tej ustawy

1. Do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 41b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 2 oraz w art. 24 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 11, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r.

2. Jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do:

1) nadpłaconych lub nienależnie opłaconych składek, o których mowa w art. 41b ust. 11 ustawy wymienionej w art. 2;

2) nienależnie opłaconych składek, o których mowa w art. 24 ust. 6g ustawy wymienionej w art. 11.

W sytuacji gdy składki na dzień 1 stycznia 2012 roku nie uległyby przedawnieniu należy stosować termin pięcioletni, natomiast wobec składek należnych przed dniem 1 stycznia 2012 roku należy badać upływ terminu przedawnienia wg dotychczasowych przepisów, a o ile należności z tytułu składek nie uległy przedawnieniu, to stosować należy termin wynikający z art. 24 ust. 3 w brzmieniu aktualnie obowiązującym, przy czym termin przedawnienia należy liczyć począwszy od 1 stycznia 2012 roku.

Składki wymagalne do dnia 31 grudnia 2001 roku mogłyby być uznane za przedawnione, o ile nie zachodziłyby inne zdarzenia powodujące zawieszenie lub przerwy biegu przedawnienia. W niniejszej sprawie takie zdarzenia zachodzą, ponieważ odwołujący wystąpił do organu rentowego w dniu 30 października 2002 roku z wnioskiem o restrukturyzację należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, (...) na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców. Na podstawie art. 14 ust. 3 tej ustawy bieg terminu przedawnienia płatności należności objętych restrukturyzacją ulega zawieszeniu na okres od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o których mowa w art. 21 ust. 1. W sprawie restrukturyzacji organ rentowy wydał decyzję w dniu 13 grudnia 2002 roku a następną decyzją z dnia 26 kwietnia 2004 roku w poinformował odwołującego o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego z uwagi na fakt, że M. K. nie spełnił łącznie wszystkich warunków restrukturyzacji. Powyższa decyzja została uznana za doręczoną w dniu 29 kwietnia 2004 roku. Była to decyzja ostateczna która zakończyła postępowanie restrukturyzacyjne. Okres począwszy od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do daty zakończenia tego postępowania powoduje zawieszenie biegu przedawnienia. Był to okres jednego roku i niespełna sześciu miesięcy. W związku z tym dziesięcioletni termin biegu przedawnienia należności z tytułu składek należy wydłużyć okres zawieszenia biegu przedawnienia spowodowany prowadzeniem postępowania restrukturyzacyjnego wobec odwołującego.

Organ rentowy zbadał przedstawione przez odwołującego dokumenty płatnicze i nie dopatrył się żadnych dodatkowych wpłat poza zewidencjonowanymi już na koncie odwołującego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

M. K. prowadził działalność gospodarczą. W okresie wskazanym zaskarżonymi decyzjami prowadził między innymi punkt gastronomiczny, co wynika z wniosku o restrukturyzację złożonego na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku w o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.. Już wówczas zaległości z tytułu składek przekraczały kwotę 90 000 zł. W toku postępowania restrukturyzacyjnego wydano decyzję w dniu 13 grudnia 2002, a postępowanie umorzone zostało decyzją nr (...) w dniu 26 kwietnia 2004 roku.

W roku 2012 wszczęto postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, (...). Postępowanie to dotyczyło należności za okres od listopada 2000 do marca 2012. Zaskarżoną decyzją z dnia 14 czerwca 2012 roku określono wysokość zadłużenia na dzień 14 czerwca 2012 roku.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony zarzucił przedawnienie części składek, brak czynności egzekucyjnych powodujących przerwanie biegu przedawnienia. W zakresie składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należnych za okres od czerwca 2007 do lutego 2009 roku podniósł zarzut spełnienia świadczenia.

Kolejną decyzję w sprawie ustalenia wysokości zaległości wydano w dniu 29 listopada 2012 roku ustalając wysokość odsetek na dzień wydania decyzji. Zdaniem organu rentowego zaległości wynosiły:

1. na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 13754,11 zł

3. na (...) w kwocie 6459,85 złotych

W dniu 16 marca 2015 roku organ rentowy ustalił wysokość zadłużenia na;

1. ubezpieczenia społeczne w kwocie 69 820,64 zł

2. na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 10 403,36 zł

3. na (...) w kwocie 6070,62 złotych

Odsetki wyliczono na dzień 19 listopada 2013 roku.

Decyzja ta została wydana po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego i uwzględniała przedawnienie składek.

Odwołujący zakwestionował decyzje w całości, mimo że nie zaprzeczył, iż składek w spornym okresie nie uiszczał, poza wskazanymi w dowodach wpłat.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył jedynie wysokości zadłużenia z tytułu składek .

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2014 roku sąd dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność, czy zestawienie rozliczeń za płatnika składek dokonane zostało przez organ rentowy zgodnie z prawem, przyjmując stan faktyczny ustalony przez organ rentowy na dzień 29 listopada 2012 roku. Biegły miał uwzględnić fakt że odwołujący nie zatrudnił B. T.

Biegły w opinii z dnia 26 września 2014 roku po zapoznaniu się z pełną dokumentacją organu rentowego wyliczył, że zaległości odwołującego M. K. wg stanu na dzień 26 listopada 2012 roku wynoszą 69 165,39 zł należności głównej i 86 555 zł, 50 gr odsetek za zwłokę z tytułu składek na funduszu ubezpieczeń społecznych . Z tytułu składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych zaległości wynosiły 10 592,30 zł należności głównej i 9950,70 odsetek za zwłokę , a z tytułu składek na (...) w zaległości wynosiły 2051,80 zł należności głównej i 2050,20 zł odsetek za zwłokę.

Pełnomocnik ubezpieczonego domagał się uzupełnienia opinii o sporną w niniejszej sprawie kwestią nieprawidłowego zaliczenia przez organ rentowy dokonywanych przez odwołującego wpłat na poczet składek należnych za ubezpieczonego za siebie oraz za pracowników. Nie miał zastrzeżeń do poprawności założeń co do wymagalności poszczególnych składek za wskazane okresy. Biegły w opinii uzupełniającej odniósł się do tych zarzutów i wskazał, że wydając opinie badał stan na dzień wydania pierwszej decyzji. Załączył do opinii zestawienie wszystkich należności i wpłat, uwzględnił je przy ustalaniu stanu zadłużenia.

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 27 października 2014 roku wskazał, że w związku ze złożonym wnioskiem o abolicję w marcu 2013 roku wszczął postępowanie w sprawie podlegania ubezpieczeniom M. K. . Działania naprawcze spowodowały, że zaległość za miesiąc listopad 2000 uległa zmniejszeniu a biegły powyższe okoliczności nie uwzględnił. Nadto organ rentowy zgodził się ze stanowiskiem biegłego, że składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od grudnia 2001 w do marca 2002 na Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych od lutego 2002 do marca 2002 roku, na (...) od grudnia 2001 roku do marca 2002 roku uległy przedawnieniu. Wskazał że w opinii nie

zostały uwzględnione wpłaty egzekucyjne z lipca 2002 roku, sierpnia 2002 roku oraz z czerwca 2003 roku.. Nadto w dniu 3 stycznia 2014 roku płatnik złożył korektę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych B. T...

Biegły w opinii uzupełniającej ustosunkował się do zarzutów zgłoszonych przez strony i podtrzymał wyniki ustaleń zawartych w opinii w całości, bowiem wszystkie zarzuty organu rentowego były związane z operacjami mającymi miejsce po dniu 26 listopada 2012 roku, a więc po dacie wydania decyzji. Stan rozliczeń z opinii , na dzień wydania decyzji zmieniającej z dnia 26 listopada 2012 roku był prawidłowy.

W dniu 16 marca 2015 roku organ rentowy wydał kolejną decyzję, którą zmienił decyzje z dnia 14 czerwca 2012 roku i 26 listopada 2012 roku określające wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne od kwietnia 2002 roku do grudnia 2007 roku oraz określił wysokość zaległości na (...).

Biegły M. L., zgodnie z tezą dowodową dokonał wyliczenia zaległych składek na dzień 26 listopada 2012 roku.

Pełnomocnik odwołującego nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność, że B. T. nie była pracownikiem po dniu 1 stycznia 2003 roku. Biorąc pod uwagę, że B. T. do 6 marca 2001 roku przebywała na zasiłku macierzyńskim, a do 7 marca 2004 roku na urlopie wychowawczym , była osobą chronioną przed zwolnieniem z pracy. Wyrejestrowanie z ubezpieczeń od 1 stycznia 2003 roku mogło nastąpić tylko na jej wniosek, albo w związku z likwidacją pracodawcy. Takiej okoliczności odwołujący nie wykazał. W związku z tym Sąd uznał, że do kwot wyliczonych przez biegłego należy doliczyć należne składki za B. T..

Sąd uwzględnił zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone w piśmie z dnia 27 października 2014 roku, biorąc pod uwagę , że odwołujący wystąpił o abolicję i że wydano kolejną decyzję.

Zdaniem biegłego należne składki na FUS wynosiły na dzień 29 listopada 2013 roku 69165,39 złotych. Organ rentowy ustalił zaległość na 69 875,22 złotych(różnica wynika ze składek należnych za B. T. . Wyliczona należność na ubezpieczenie zdrowotne jest niższa od wyliczonej przez biegłego, ponieważ niezasadnie biegły uwzględnił zaległości za miesiące lipiec i sierpień 2002 roku. . W zakresie należności na (...) biegły popełnił błąd przy podsumowaniu należności. Suma winna wynieść 6015,80 złotych + 6050,20 odsetek.

Należności uiszczone przez odwołującego po wydaniu decyzji zostały uwzględnione przez organ rentowy. Odwołujący nie zgłosił zastrzeżeń do opinii uzupełniającej. Podniósł, że z opinii nie wynika jak zostały rozliczone składki które uiszczył jako płatnik prowadzący działalność gospodarczą.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego w oraz opinii biegłego sądowego. Podzielił wnioski opinii biegłego Zarzuty odwołującego uznał za niezasadne. Z załącznika do opinii - zestawienia zaległości, należności i wpłat wynika, w jaki sposób zostały rozliczone wpłaty składek (k. 190 -200 a.s.).

Sąd zważył co następuje

Sąd I instancji orzekający w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest uprawniony do uchylecia decyzji, za wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 47¹⁴ § 4 k.p.c.. W związku z tym żądanie ubezpieczonego o uchylenie decyzji, na tym etapie postępowania, było bezpodstawne.

Bezsporne w sprawie jest że odwołujący nie uiszczał regularnie składek jako osoba prowadząca działalność gospodarczą za siebie i za zatrudnianych pracowników w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami .

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany wg zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać i potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Art. 84 ust. 1 i art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi, że składki na ubezpieczenie zdrowotne opłaca osoba podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu, z zastrzeżeniem art. 85 -86. Osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa w artykułach 84 do 86 są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacać i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenia społeczne, a jeżeli do tych osób z nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym - w terminie do piętnastego dnia każdego następnego miesiąca. W przypadku niewypełnienia obowiązków przez płatników składek organ rentowy musi zastosować przepis art. 48 o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika..Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik składek złoży deklarację rozliczeniową, Zakład koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji rozliczeniowej, z uwzględnieniem wykazanych w deklaracji zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości zaległości z tytułu składek. Odwołujący miał świadomość istnienia zaległości z tytułu składek, ale decyzje wymiarową zaskarżył w całości. W celu ustalenia wysokości zaległości dopuszczono dowód z opinii biegłego.

W roku 2012 wszczęto postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek, czego konsekwencją jest wydanie zaskarżonej decyzji z dnia 14 czerwca 2012 roku. Ustalenie wysokości zaległości nastąpiło na podstawie szczegółowego zestawienia należności, S. organu rentowego było modyfikowane po wydaniu opinii przez biegłego M. L.. Organ rentowy uwzględnił składki przedawnione. Sąd w całości podziela stanowisko biegłego w zakresie przedawnienia należności w zakresie wskazanym w opinii. Nie zgadza się ze stanowiskiem skarżącego, że wszystkie składki należne za okres sprzed 10 lipca 202 roku są przedawnione. Słusznie podniósł organ rentowy, że okres od wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji powodował zawieszenie biegu przedawnienia. (art. 14 ust. 3 ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Z dnia 23 września 202 roku). Okres przedawnienia składek należało wydłużyć o okres od 30 października 202 roku do 26 kwietnia 2004 roku. Sąd w całości podzielił stanowisko organu rentowego zawarte w odpowiedzi na odwołanie, a dotyczące wykładni przepisu art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli przedsiębiorców (art. 27)

Przy ustalaniu wysokości zadłużenia organ rentowy uwzględnił wszystkie wpłaty dokonane przez odwołującego Wskazał na k. 34 a.s. w jaki sposób poszczególne wpłaty były zaliczane i na konto (...) zaliczono część wpłaty w miesiącach luty , od kwietnia do czerwca 2011 roku, ,od sierpnia do listopada 2011, od stycznia do marca 2012 roku .Biegły te wpłaty również uwzględnił wychowawczego rozliczeniu (k. 199 a.s.). Odwołujący nie wykazał, że opłacił składki na (...) za okres od czerwca 2007 roku do lutego 2009 roku i za listopad 2009 roku.

Sąd przy ustalaniu wysokości zaległości przyjął, że B. T. była pracownikiem odwołującego do 24 maja 204 roku, bowiem odwołujący nie wykazał, że została ona zwolniona wcześniej. Ja wskazano powyżej z uwagi na ochronę związaną z macierzyństwem rozwiązanie umowy o pracę było możliwe pod szczególnymi warunkami. Odwołujący nie przedstawił żadnych dokumentów pracowniczych . Ustalono, że B. T. do marca 2004 roku korzystała z urlopu wychowawczego, a odwołujący nie wykazał, że wyrejestrowanie w roku 2014 z dniem1 stycznia 2003 z ubezpieczeń społecznych tej pracownicy było zasadne.

Odwołanie jako bezpodstawne oddalono na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc. Umorzono postępowanie w części przekraczającej kwoty wynikające z decyzji z dnia 16 marca 2015 roku na podstawie art. 477¹³ kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie. art. 98 i nast. . kpc. w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Odwołujący przegrał sprawę w 87% (pierwsza decyzja opiewała na kwotę (...),63, a ostatnia 85349 złotych) stąd winien uiścić kwotę 2664 złotych tytułem zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Teresa Kalinka